



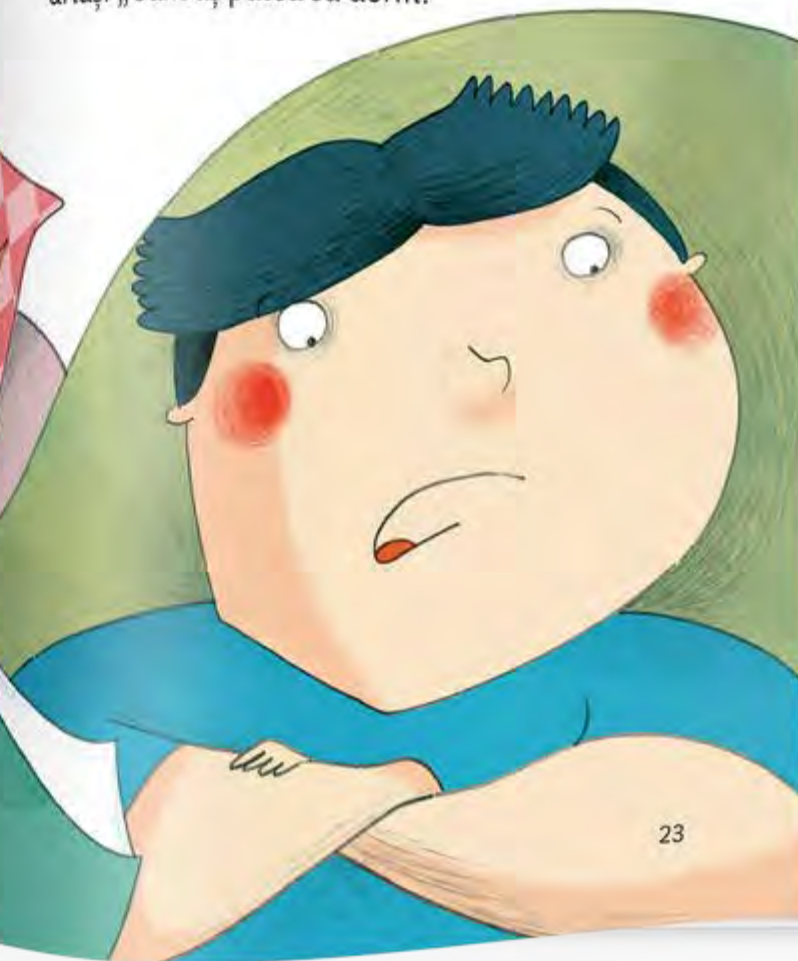
Așa că de la o vreme, înainte de culcare, mama pregătește o ceașcă de ceai de mușețel. Agnes îl bea, îl ia în brațe pe domnul Nani și doarme dusă până dimineața.



De fapt, nu ușile, mobilele, perdeaua, patul sau dulapul fac toate acele zgomote, ci fiul uriașului care locuiește sub patul lui Agnes.

„Zău așa”, zice tata-uriaș. „În fiecare seară, aceeași poveste: te foiești în pat și nu lași pe nimeni să doarmă!”

„Dar nu mi-e somn”, răspunde micul uriaș. „Cum aș putea să dorm?”



Micul uriaș ia o înghițitură și zâmbește.
„E foarte bună! De unde o ai?”
„De sus, dar gata, dă-mi ceașca și fă nani.”
„Îmi mai dai și mâine?”, întreabă micul uriaș,
cu ochii deja închiși.



„Doar dacă dormi până dimineață”,
zice tata-uriaș și îl învelește.